

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

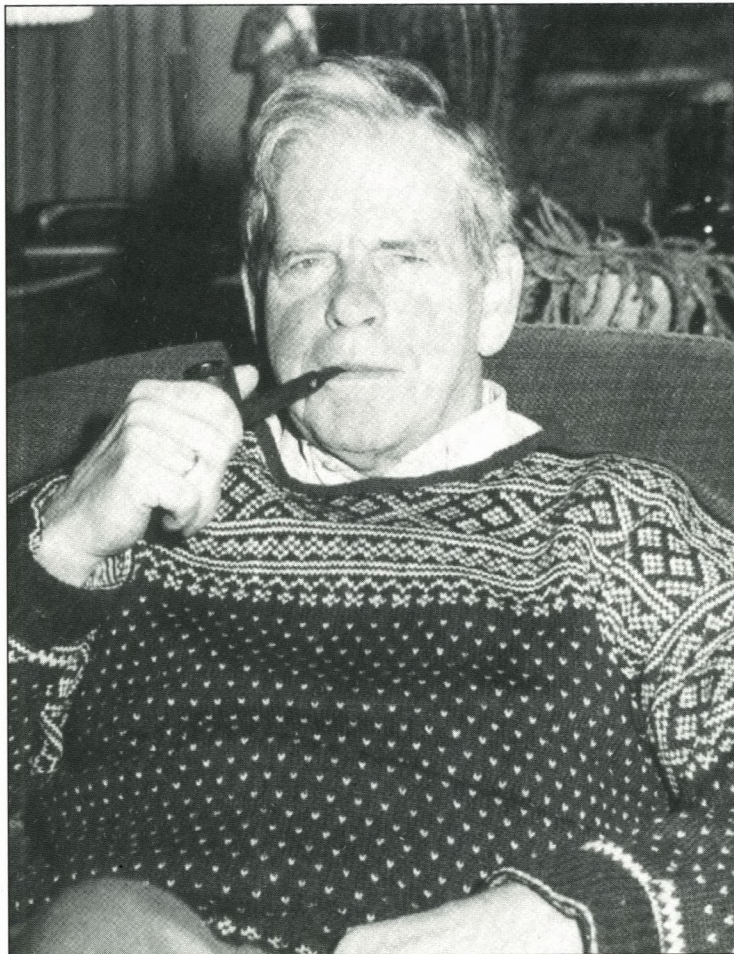
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANER-

bladet

MÅNEDSSKRIFT FOR SORANSK SAMFUND
ÅRGANG 84 NR. 7

OKTOBER 1999

Lektor SVEND RANVIG
30. december 1915 - 23. oktober 1999
Æresmedlem af Soransk Samfund 1990
Se side 133

Soransk Samfunds JULEFEST

**Lørdag den 4. december kl. 12.00-16.30
i Frederiksberg Rådhuskælder, Smallegade 1-3**

Du kommer med ved at ringe / skrive eller sende e-mail til Gemal **inden den 21. november,**

tlf. 32 53 20 85

Adresse: Jægervej 41, 2791 Dragør

e-mail: kaa@gemal.dk

Julebordet bliver Rådhuskælders store, dejlige julebuffet til en pris af kr. 195,-. Dertil kommer drikkevarerne øl, snaps, vand eller vin og eventuelt kaffe.

Mød op og få en snak med dine kammerater og venner eller træf nye gammel-soranere.

Husk nu at tilmelde dig.

Gør det med det samme, så glemmer du det ikke!

Elevstart august 1940

Gamle elever, som startede på Akademiet i 1. mellem i august 1940, og som måtte være interesseret i at mødes på Skolen i 60-året for vor skolestart i den kommende sommer (juni 2000), bedes kontakte undertegnede med forslag om *tidspunkt, varighed, omfang, prisramme, overnatning, festmiddag, rundvisning, foredrag* m.m. samt om, *hvem der vil være behjælpelig med arrangementet.*

Med soranerhilsen
Flemming Borch Jensen
Grønnevænget 20
5700 Svendborg

PS! Deadline for svar: **ultimo 1999.**

Christian Tom-Petersen
Academia Sorana

efter tegning af Christian Tom-Petersen

SORANER-BLADET

OKTOBER 1999 84. ÅRGANG NUMMER 7

Noget om at glædes ...

Der skal såmænd ikke så meget til, en rundgang i akademihaven her i højsommeren satte virkelig gang i de gode og positive følelser: aldrig har haven været så flot som afvigte sommer!! Plænerne trimmet og afrettet, buskadserne på lignende vis i bedste trim, og på lidt afstand øjnes bygningerne, på samme måde kalket - pudset op må vel være ordet, som bedst dækker de velholdte bygningers facade.

Og så er der rent ...

Kommer man lidt rundt om det hele, når man frem til Ingemanns Allé, der allerede nu er så vidt i sin beplantning, at man i fantasien sagtens kan forestille sig dette senest tilkomne initiativ i haven om 25 år.

Fra søbredden kan man ved at lade blikket glide over hovedbygningens plænes indramning se, at beskæringen af de to rækker træer kom i det rigtige øjeblik!

Fratergården er gravet op, pladsen foran Ingemanns hus er ligeledes ufremkommelig, men her graver arkæologerne, og de har skam allerede fundet en fuldt færdig brolagt gårdsplads med slagteafdeling fra begyndelsen af 1700-tallet. Man har nemlig fundet en mønt fra Chr. Vs sidste regeringsår, 1699, så dateringen er på plads. Slagte-

pladsen er identificeret ved sin mørke farve og sit store indhold af organisk materiale. Men her er mere endnu: neden under pladsen er der spor af bygninger, som stammer fra 12-1300-tallet, så her har været beboet uafbrudt i 2000 år, mener en af arkæologerne, Sv. Mikkelsen.

Udgravningerne styres af amtets gravegruppe fra Korsør under ledelse af Susanne, der har gjort meget ud af at få sammenhæng i de enkelte perioder. Det er lidt underligt at tænke på, at her - 50 cm over den gamle gårdsplads, har man spillet batøik i 100 år! I dag er denne tradition afløst af noget formentlig mere morsomt og moderne og den lever kun i gammelsoranernes årlige stævner og konkurrencer med en anden kostskole.

Kører man rundt i skovdistrikterne ses ligeledes stor aktivitet, både med skovning og plantning, og vidste du, at man atter kan gå søen rundt på ryddede stier og nogenlunde fast underlag? Sådan en tur verden rundt tager en del tid, men den kan stærkt anbefales til alle, som kan lide at gå rundt i Vorherres egen domkirke, som en forstemand engang udtrykte sin opfattelse af skovens tyste halvmørke.

Absalons ring analyseret på DTU

I forbindelse med forberedelserne til København, Kulturby 1996 tog Roskilde Museum som bekendt et virkelig godt initiativ ved at skabe en udstilling med titlen: "Absalon og hans byer: Roskilde, Lund, København". I titlen var allerede indkodet intentionerne, nemlig at sætte fokus på Absalon og hans betydning for de tre byer en gang til.

I dag, hvor kultur stort set kun forbindes med specielle og ofte helt ekstraordinære begivenheder og i hvert fald i det daglige som regel kun i forbindelse med debatterne om indvandrere og deres rolle som kulturberigere, er det velgørende at holde middelalderen op som et spejl for vort nutidige ansigt. I den tid, hvor den europæiske dannelse finder sin form og for alvor kommer til at præge samfundet, bliver Absalon naturligt et relevant udgangspunkt for beskrivelse af den periode i historien, som vi vel i dag har ændret mest syn på, nemlig fra begrebet "den mørke middelalder" til en opfattelse af en florissant periode for ikke mindst de danske byer. For de to byer Roskilde og Lund, hvor Absalon først var biskop og senere - samtidig - ærkebiskop, sattes monumentale spor i form af bygninger og tilvejebringelse af store rigdomme.

Absalons sølvalterkalk og guldringe blev udlånt fra Sorø Klosterkirke til Roskilde Museum i foråret 1996. I den forbindelse gav Stiftelsen Sorø Akademi Nationalmuseets bevaringsafdeling tilladelse til at udtage en ganske lille prøve af nielloindlægget fra guldringen til en analyse.

En af museets inspektører, Fritze Lindahl, arbejdede på det tidspunkt med et værk om fingerringe fundet i Danmark, og heri er det af afgørende betydning at få en nøje analyse og beskrivelse af de anvendte metaller, fordi man så at sige kan følge udviklingen af de metallurgiske teknikker gennem historien. Således har konservator Karen Stemann Petersen fra bevaringsafdelingens metalsektion kunnet påvise en tydelig forskel på ringes sammensætning fra før middelalder, middelalder til efter middelalder ved analyse af bl. a. niello indlæg. Da det drejede sig om en metalpartikel på under 0,5 milligram, tøvede Stiftelsen ikke med at give sit tilsagn, især da Karen Stemann kunne dokumentere, at lignende prøveudtag i tilsvarende ringe ikke havde kunnet ses med det blotte øje.

Analysen er foretaget på et scanningelektronmikroskop tilkøbt en energidispersiv røntgendetektor (Philips SEM

Absalons kalk og ring.

505 med EDAX 9100) på Afdeling for Metallære på DTU. Analysens resultat er, at en stor del af nielloens komponenter må stamme fra forurening fra graven. Dette gælder således silicium, kobber, jern, fosfor og klor. De i alt knap 20 % forurening kan skyldes nielloens noget smuldrende konsistens, som giver en stor overflade, hvor andre stoffer kan binde sig.

Nielloens grundmaterialer er 52 % bly, 21,7 % sølv og 1 % kobber. Det sidste skyldes formentlig en kobbertilblanding i det sølv, guldsmedene har brugt. Det er formentlig ikke tilført nielloen bevidst. Da niello for det meste består af metalsulfid burde der være mere svovl i prøven end de 4,7 % den udviste, idet blyulfid f. eks. indeholder 13,4 % svovl.

Forklaringen kan dog ligge i, at niello dekomponerer ved høj temperatur. Sammensætningens smeltepunkt er ca. 630 grader C, og man må formode, at nielloen er blevet smeltet på plads i de to graverede felter på ringen. Blyindholdet peger på en middelalderlig recept i modsætning til ældre ringe fra jernalderen, hvori der ikke er bly. Opskriften fra Absalons ring er ikke kendt i museets kildematerialers nielloopskrifter, men hvert guldsmedeværksted har formentlig haft sin - hemmelige - opskrift, hvor vi kun kender de færreste endnu.

De kommende års øgede anvendelse af scanningteknikken vil givetvis bringe megen ny viden frem, så målingerne på ringen bedre kan sammenlignes.

Dødsfald

Fhv. lektor og akademibibliotekar samt mangeårig redaktør af SORANERbladet *Svend Ranvig* (S 35) er afgået ved døden.

Umiddelbart efter redaktionens afslutning, har *Hans Ranvig* (S 66) meddelt, at hans far døde om morgenen den 23. oktober.

Vi vil i næste nummer bringe mindeord om denne elskede lærer.

En vigtig meddelelse

Fra den 1. november vil salget af tøj med skolens logo overgå fra redaktøren til skolen, der har udpeget en elev i 1.g. til at stå for salg af dels de ovennævnte artikler dels tilbehør i form af blazermærker og stofmærker til anvendelse på skjorter o.l.

Eleven er:

**Artum Kristensen, Holbergs hus,
Akademigrunden 7, 4180 Sorø.**

Artum kan nås via mobiltelefon udenfor skoletid på 26 20 12 54.

På forsøgsbasis vil Artum sælge de i forrige nummer annoncerede Zippo-lightere. Vi byder Artum velkommen!

Redaktionen.

I henhold til ovenstående skal jeg herved anbefale mig. Jeg er ikke i tvivl om, at vi vil få et godt samarbejde! Rent praktisk vil jeg foreslå, at man bestiller de ønskede varer, som man plejer. Til prisen vil komme porto

Artum Kristensen (1.g.)

og forsendelse, som bestilleren betaler. Afsendelse vil ske senest dagen efter, at bestillingen er indløbet. Priserne er som følger:

T-shirts, hvid eller blå:	80 kr.
S-shirts,blå:	200 kr.
<i>(Billeder i farver i næste nr.!!)</i>	
Hættetrøjer,blå:	300 kr.
Skoleslips,blåt eller sort:	100 kr.
Det nye slips:	130 kr.
Blazermærke:	100 kr.

Særønsker (som f.eks. Soranernål): ring og spørg mig!!

Artum Kristensen.

Årgang 74 til 25-års jubilæum i Sorø den 12. juni 1999

Se billederne på

<http://www.clones.ca/~mhel/S74/index.html>.

Der blev fejret 25-års studenterjubilæum for årgang 1974 i Sorø den 12. juni 1999. Det blev en fin dag med 35 deltagere ud af 66 mulige i alt. (2 dødsfald og 6 fandt festudvalget aldrig adressen på).

Festlighederne begyndte ved 16-tiden i Fratergården efterfulgt af rundvisning på skolen ved *Steen Jensen*. Kl. 18 var der middag med talere (en fra hver af de fire klasser) på Café Esther. Da caféen lukkede, var der et diskotek i Storgade, der havde åbent. Da diskoteket lukkede, fortsatte dele af selskabet med høkerøl på Kinahøjen i Akademihaven til den lyse morgen.

Klassetalerne gav et varieret bud på erindringer

Søren Berg Jensen - sproglig - var glad for, at han var katolik. Det havde givet ham træning i at skrifte. Og netop skriftemålet - at bekende sine synder var noget, som han forbandt med sine erindringer i Sorø fra først i 70'erne. Uanset om man var et hæderligt menneske, passede sine ting, havde

man følelsen af at være synder, af at overskride nogle stramme regler og kom derved uberettiget til at føle sig om "forbryder" i gymnasietiden, uanset om man var et talentfuldt ungt menneske med brug for opbakning, ros og udvikling af selvtillid.

Lis Møller - sproglig - kunne huske, hvordan det var at være pige først i 70'erne. Man var andenrangs i forhold til det dominerende drengemiljø. Piger, der gik på skolen, kunne kun deltage i skolens baller, hvis en af skolens egne drenge havde inviteret dem. De måtte fx ikke invitere deres egen ven med - hvis han ikke var elev på skolen. Drengene på skolen kunne derimod under megen bravur og med flotte trykte invitationkort invitere byens piger og egne forældre med til ballerne.

Lars Olsen - matematiker - tog udgangspunkt i gensynet med de smukke omgivelser. Uanset at man dengang var i opposition og meget kritisk overfor ledelse og pædagogik - er der grund til at være stolt over, at vi havde fået mulighed for at være nogle betydningsfulde ungdomsår i disse historiske og arkitektonisk smukke omgivelser. Et eller andet sted har det givet os et grundlag for, at vore sind i voksenlivet præges af forsind, kvalitet og glæde ved smukke ting.

Peter Søgård - matematiker - sendte en tanke til alle dem, der ikke var med til jubilæet, og især dem, der aldrig fik eksamen. Dengang fra 68 og op til midten af 70'erne var der trængsel i den række af elever, der blev bortvist fra skolen, fordi der blev eksperimenteret i at beruse sig og ryge lidt utraditionel tobak. Skolens ledelse var dengang nådesløs og bortviste uden tvivl mange, der havde forset sig blot en enkelt gang. De fleste gik det godt, efter at de var blevet bortvist, men der var også nogle, der tidligt gik bort.

Dagen var blevet forberedt af et festudvalg bestående af *Jane Nielsen, Birgitte Hansen, Jens Salomon, Henning Roger Petersen* og

Villum Christensen. Festudvalget lovede at ville gentage den succesfulde jubilæumsdag om fem år.

Michael Hemmingsen - 74-årgangens IT-komet - der var kommet til jubilæet fra Canada, hvor han bor i dag - havde sit digital-kamera med og forevige de dagen og natten med en flot billedserie. Den ligger nu på Internettet og kan studeres på ovennævnte adresse, der er Michaels egen WEB-server i Canada. (Det går bedst med en hurtig forbindelse - det er en billedserie på i alt 176 billeder). Man kan også klikke sig frem til den store billedserie via www.soransksamfund.dk og videre over "nyt om soranere" til "august 1999" - her findes adressen, så man slipper for at indtaste den lange adresse. Der er mange smukke billeder fra Akademiets omgivelser, og derfor bør serien også studeres af andre end årgang 74.

Esben Munk Sørensen.

2 små tip til kommende arrangører af jubilæer:

- Planlæg at lave jubilæumsfesten i tilknytning til skolens officielle dimissionsfest i juni måned. 74-årgangens jubilæum blev placeret weekenden inden. Flere af os, der kom langvejs fra, ville gerne have haft lejlighed til at opleve denne begivenhed på samme rejse - "slå to fluer med et smæk".
- Sørg for at have god tid i programmet. 74-årgangen nåede ikke tid til en ordentlig "præsentationsrunde", der gav alle mulighed for at fortælle, hvad de på godt og ondt havde brugt de 25 år af deres liv til. Denne samlede historiefortælling savner jeg stadig efter jubilæet.

Jubilærer 1974.

Årsfest 1999

Gule sal efter Jon Villadsen

Allerførst må jeg sige tak, fordi vi igen må låne "vores" skole til Samfundets årsfest.

Og så må jeg i samme åndedrag byde velkommen.

Velkommen til alle I unge, anført af 99'erne, der først og fremmest giver vor fest karakter.

Men et lige så hjerteligt velkommen til de ældre gammelsoranere, heriblandt også 40-, 50- og 60-års jubilarerer, der skaber jordforbindelsen til en ligeledes glørværdig fortid - om end vi ikke som i biografierne kan nå helt tilbage til begyndelsen.

Velkommen også - og ikke mindst - til vore gæster fra Stiftelsen, Skolen og Kirken og til alle I andre, både gamle elever og jeres uundværlige ledsagere: Jeg glæder mig til, at vi nu skal have en dejlig aften sammen.

Den vil vi indlede med en skål for Sorø Akademis Skole. SKÅL!

Ved bordet

Velkommen til bords. Det er her, toastmasteren regerer, og det er i år Samfundets næstformand, *Michael Goeskjær* - meld jer til ham, hvis I har noget på hjerte.

Mor jer så godt, vil jeg sige - men pas på de sarte omgivelser, som vi skylder tilbørligt hensyn!

Først vil jeg udbringe et leve for vor gamle skole, tre lange og tre korte: SKOLEN LEVE!

Men tag mig ikke ilde op, at jeg beder jer ledsage det med endnu et leve: for jeg kan i dag meddele, at alle forudsætninger for rejsningen af "Soranes Hus" i hovedstaden er bragt på plads. Det vil dukke frem af Fugl Fønix' flammende rede i løbet af denne vinter, hjulpet på vej af gammelsoranernes store gavmildhed og med ikke ubetragtelig støtte fra Stiftelsen.

Skal vi ikke ønske dette soranske kolloquium i hovedstaden velkommen med endnu

tre hurraråb?: SORANERNES HUS længe leve.

Og så, Michael, så er bordet og ordet dit!

Erik Underbjergs tale ved middagen

Ærede venner, bekendte, gammelsoranere, jubilarerer og gæster iøvrigt!!

Jeg er blevet bedt om at sige et par ord her i aften fra os, der blev studenter her i sommer.

Jeg vil ikke på forhånd vove den påstand, at det ikke bliver nogen lang tale - af samme årsag som jeg heller ikke tør love godt vejr, hvis der bliver spist op - uopfyldte løfter har det jo med at hævne sig!

Hvis det kan være nogen trøst, så vil jeg i det mindste love at bestræbe mig på ikke at holde jer hen for længe, for vi skal jo osse tilbage til den fortræffelige mad, vi får serveret, og endelig er der da vist osse en fest efter maden, har jeg hørt -.

Jeg vil sige tak til Soransk Samfund for at have arrangeret denne sammenkomst, hvor vi jo har en unik mulighed for at møde vore gamle kammerater - og lidt til.

Det er rart at vide, at vi ikke bliver spredt for alle vinde lige med det samme, men at der er mindst en aften om året, hvor vi kan samles på en hyggelig måde.

Det er en god tradition, som jeg håber vil blive videreført - selv er jeg meget glad for at være her i aften.

Skolen har jo i højere eller mindre grad betydet et eller andet for os allesammen, og selv om det ikke har været lutter lagkage, og selv om vi ikke har været lige glade for alle de fag, vi havde i skolen, så er der med garanti også en masse gode ting, vi ikke glemmer lige med det samme. Hvis det var tilfældet, ville vi jo nok ikke have været så mange her i aften.

Der er dog også en grund til at vi er her i aften med lidt blandede følelser: Ikke alene mindes vi om vore uhyggelige lærere, som

vi endelig havde fået skubbet langt ned i underbevidstheden, men for os, der lige er blevet studenter, er det måske lidt svært at skulle acceptere, at det lige pludselig ikke er vores skole længere! I hvert fald ikke på samme vis som før.

Nu er vi altså blevet gammelsoranere - og det må man jo så bare leve med! Også på det plan er det rart, at skolen lægger lokaler til en aften som denne, for så føler man sig ikke så meget tilovers, som man måske ellers ville -.

Jeg vil ikke stå og komme med forslag til, hvad I især husker fra jeres tid her på stedet, men i stedet begrænse mig til noget, som jeg tror vi alle kan stå inde for: På min årgangs vegne - og forhåbentlig osse jer andres: Tak til skolen for den tid vi fik her, hvad det så må indebære for hver enkelt! For mig selv vil jeg yderligere gerne sige tak til studenterne '99 for at have gjort mine 3 år til noget særligt!

For nu ikke at bryde mit løfte vil jeg ganske kort slutte med at sige tak, fordi I kom, tak til dem, der gjorde det muligt, og lad os håbe resten af aftenen vil blive lige så god, som den har været indtil nu - ja, hvem ved, måske endda bedre!! Skål!!

Efter Erik Underbjerg

Flotte ord fra en talsmand for Samfundets nyeste årgang - og et godt budskab til alle os ældre, "at for de gamle, som faldt, er der nye overalt". For i Soransk Samfund, som fra dimissionsdagen er jeres nye soranske tilholdssted, er det jer, som hen ad vejen skal sikre rammerne for fortsat samvirke.

Må jeg takke for din hilsen med Samfundets medlemsnål - med ret og pligt til at bære samme. VÆRSGO'.

Reservér plads til år 2000:

- ☆ Jubilæum
- ☆ Receptioner
- ☆ Bryllup
- ☆ Fødselsdage

Now Booking!
Vinterlukket i januar, februar
og marts.

ESTHER

Café • Restaurant • Detail
Østergade 3 • 4180 Sorø
Tlf. 57834114 • Fax 57832523

Kære legatbestyrelse

Med tak for modtagne legatportioner modtager De hermed en beskrivelse af, hvad Deres bidrag har hjulpet mig til at gennemføre.

Da jeg efter 1. år af en HA fra Handelshøjskolen i København blev optaget på andet år af en højere uddannelse ved European Business School (EBS) i London, besluttede jeg mig for at tage udfordringerne i det engelske op. Den 25. august 1996 tog jeg derfor til London for at finde et sted at bo, før jeg skulle starte ved EBS en uge senere. Dette viste sig imidlertid at være sværere, end jeg havde regnet med, og det tog lidt tid, før det gik op for mig, at jeg godt kunne glemme alt om den levestandard, mine medstuderende i København havde haft. Det blev heller ikke bedre, da kursen på det britiske pund pludselig steg med 35 %, og mine udgifter dermed voksede med en tredjedel i forhold til min danske indkomst.

En måned ind i skoleåret flyttede jeg derfor sammen med en svensk studerende ind på et 25-30 m² stort værelse i en lejlighed med seks andre, som vi skulle dele et lille køkken og badeværelse med. Heldigvis kom vi godt ud af det med hinanden, og vi kom til at lære hinanden og hinandens kulturer bedre at kende. Jeg vidste en del mere om både Sverige, Sydafrika, New Zealand og Malaysia efter mit første år i London.

Samtidig var det utroligt spændende at gå i gang med at læse ved EBS, hvor der ud af 700 elever var ca. 70 nationaliteter repræsenteret. Det meget gruppearbejde på skolen betød, at man fik indsigt i, hvordan andre nationaliteter og ikke mindst én selv griber forskellige problemstillinger an, og hvordan man fungerer i en gruppesituation. I uddannelsen bliver der også lagt vægt på, at man tilegner sig praktiske kundskaber, som vil gavne en i et internationalt karrierforløb. Dette vil sige, vi har været igennem lederkurser og business simulationskurser, hvor vi over en weekend har gennemgået en række forhandlings-, salgs- og ledelsesøvelser.

Da det fra EBS's side er påkrævet, at man har 48 ugers erhvervspraktik, før man kan få sit eksamensbevis, må man bruge sommerferierne på at indsamle disse praktikophold. Efter mit første år i London fik jeg en praktikplads i Realkredit Danmark, der var ved at oprette en international afdeling til at undersøge mulighederne for at gå ind i Sverige. Det var utrolig sjovt at få lov til at sidde og analysere det svenske real-kreditmarked samt undersøge ekspansionsmuligheder, der ville blive til avisoverskrifter, hvis det blev til noget.

Under uddannelsen skulle man også tilbringe et år i udlandet for at tilegne sig både akademiske og praktiske kundskaber i det pågældende lands sprog og kultur. Derfor tog jeg 1. september 1997 til Tyskland for at læse på EBS's associerede universitet i Rheingau, lidt uden for Frankfurt. Efter et halvt år på universitetet, hvor vi blev undervist i det tyske sprog såvel som tysk management teori, fik jeg praktikplads i ABN AMRO, en hollandsk bank i Frankfurt, hvor jeg skulle arbejde med virksomhedsopkøb og børsintroduktioner det næste halve år af mit Tysklandsophold.

Da jeg kom tilbage til London i august 1998, gik det heldigvis hurtigt med at finde et sted at bo. Denne gang boede jeg sammen med den russiske studiekammerat, som jeg også havde boet sammen med i Tyskland. Det sidste år på skolen i London har, selv om det har været meget hårdt, også været meget interessant, da det var muligt selv at vælge en række fag. Jeg valgte at fordybe mig i områder som strategi og finansiering, hvilke jeg synes var mægtigt spændende. Desuden skulle vi skrive vores tese. Her valgte jeg at beskæftige mig med lokalsamfundets betydning for virksomhedens succes.

Jeg endte eksamen med et gennemsnit på

“2.1”, hvilket er den næstbedste karakter, der gives i England. Det engelske karakter-system går fra “1”, som er det bedste, til “2.1”, “2.2”, “3” og “4”. Karakteren “4” er dumpekarakter. Med dette resultat har jeg fået job i Westdeutsche Landesbanks hovedsæde i Düsseldorf, hvor jeg skal sidde og arbejde med virksomhedssalg, -fusioner og -opkøb. Dette vil give mig mulighed for at arbejde på internationale projekter inden for mine interesseområder strategi og finansiering samtidig med, at jeg kan få forbedret mine tyskkundskaber yderligere.

Hvad har jeg fået ud af opholdet?

Ud over den økonomiske og erhvervsøkonomiske fagviden som jeg også ville have fået ved at læse en HA ved handelshøjskolen i København, har jeg fået øget forståelse for andre kulturer og behersker både engelsk og tysk på erhvervsniveau. I en tid, hvor virksomhederne ikke længere kan ignorere den internationale konkurrence, og hvor de europæiske markeder integreres, mener jeg at have forbedret mine forudsæt-

ninger. Jeg har et stort internationalt netværk, har allerede international erhvervs erfaring og kan starte mit første job der, hvor jeg gerne vil. Desuden er jeg blevet sat i nogle uvante og til tider udfordrende situationer, hvilket både har modnet og udviklet mig.

De næste 3-4 år vil jeg lære forretningsområdet i Westdeutsche Landesbank bedre at kende. Når jeg på et tidspunkt har kunnet betale min studiegæld tilbage og har sparet lidt penge sammen, kunne jeg godt tænke mig at tage en MBA fra en skole i USA eller Europa. Når jeg efterhånden føler, jeg har samlet nok international erfaring sammen, vil jeg gerne tilbage til Danmark for at arbejde for en dansk eksportvirksomhed.

Jeg takker Dem endnu en gang for Deres generøse bidrag til min videreuddannelse og ønsker Dem fortsat alt godt i Deres bestrebelser på et hjælpe begavede, men underbemidlede unge studerende fra Sorø Akademi.

Med taknemmelig hilsen

Jacob Bille Krogh (S 95).

Forældrevalg af skole

Den gamle redacteur af Soranerbladet efterlyser i det seneste nummer - september 1999 - indlæg fra læserne. Det forstås man jo godt, da han skriver næsten alt - i øvrigt udmærket med det velkendte gammelsoransprog.

Således vil jeg efter opfordringen berette om min egen vej fra kongepen og blækhus til fyldepen i separat etui - altså overgangen fra landsbyskolen i Nordvestjylland til Sorø Akademi i 1947.

På min fødeegn i Nordsalling var der i fyrerne efter landsbyskolens syv klasser med skolegang hveranden dag i den nærmeste omegn ikke andre muligheder for supplerende skolegang end realeksamen i Roslev i 10 km's afstand. Nærmeste gymnasium lå i Nykøbing Mors, men der var dengang ingen bro, men kun færgeforbindelse fra Salling med “Pinen” og “Plagen”,

*“Dos moi pou stenai, kai ten gen kinesai”
(Archimedes, 287-212).*

Anders Rask forsøger at dreje Jorden -.

Her går det ud over Fritz Perch fra en mindre klasse!

som færgerne hed. Der var ikke gymnasium i Skive, så man måtte til Viborg, hvortil transport med tog og bus tog oceaner af tid.

Min far, der var landsbylæge i Nordsalling, havde selv for at opnå studentereksamen fra Tarm gymnasium dagligt måttet køre med tog fra sin bopæl nær Tørring ved Vejle. Han ønskede ikke sine to sønner som "togbørn" og sendte derfor os begge til Sorø Akademi fra 1. mellem.

Dette valg af skole blev bestemt efter samråd med nabokollegaen og gammelso-raneren *dr. Brohm* på Fur, som selv havde sine to sønner som elever på skolen.

Jeg husker ikke selv at have fået tilbudt noget andet alternativ efter mine fem år i landsbyskolen end Sorø Akademi, og her var det altafgørende i forbindelse med optagelsesprøven til 1. mellem at få så gode karakterer, at man kunne optages som alumne allerede fra begyndelsen og derved spare sine forældre for udgiften til at leje sig ind i Sorø by udenfor skolens område.

Det lykkedes mig heldigvis at blive optaget i første omgang som alumne på Vænget i øvrigt samtidig med den gamle redacteur, *Morten Nørgaard*.

Jørgen Anders Rask (S 54).

PS! Som mangeårig amatørgeolog kan jeg oplyse Soranerbladets læsere om, at den i septembernummeret omtalte røde bornholmske sandsten fra Jernporten nok må være Neksøsandsten, som er aflejret på et lavt, kystnært vand i den allersidste del af Prækambrium for ca. 540 millioner år siden.

Fra Anders Rasks sorøtid: Søren Højmark får en på lampen!

Akademia Sorana

Begyndelsen

Det startede med, at en vase på mystisk vis var faldet på gulvet og slået i stykker. Jeg havde godt nok været hjemme, og der havde også været et par kammerater og lege med. Men vi havde ikke skubbet til det lille bord inde i dagligstuen, for der måtte vi ikke lege. Vi måtte kun lege i spisesstuen, i soveværelset og i entreen. Her var også plads nok - og selvfølgelig legede vi så ikke inde ved det lille fine bord med den meget fine vase.

Der blev en stor - en uretfærdig - ballade, da mine forældre kom hjem, og da det ikke var første gang, at der var sket uheld i familien, og da det havde været oppe og vende op til flere gange, så blev det nu bestemt, at Bellahøjskolen ikke længere skulle have fornyelsen af mig, men at man ville sørge for, at jeg kom på kostskole.

Af en eller anden mystisk grund havde min far allerede fundet ud af, at den bedste nok ville være Sorø Akademi. Senere kom det frem, at min far kendte en hr. Germer, som havde en søn Peter på Sorø.

Nu var skolegang ikke min stærke side. Jeg havde en klar fornemmelse af, at jeg sagtens kunne komme gennem livet med den visdom, som jeg allerede havde fået i løbet af de første 10 år af mit liv. Her havde skolen allerede sat sine dybe spor i min dagligdag.

Jeg kan huske den første dag, hvor en forandring ødelagde min leg. Forandringen skete den dag, hvor min mor lagde en lille madpakke ned i min lille taske, hvorefter hun stak den i hånden på mig, mens hun omsorgsfuldt kiggede på mig og med en let hovedrysten mumlede: *Tænk, at du allerede er blevet så stor!*

Jeg var på vej til min første skole!

Tænk, at man vil udsætte sådanne små, søde skabninger for dette rædselskabinet af depressivt indrettede institutioner!? På det tidspunkt var jeg ikke klar over, at jeg gennem de næste mange år dagligt ville blive mødt med en strøm af lidelser og farer i så

stort antal, at jeg, hvis jeg bare havde haft en anelse om det, uden at betænke mig, ville have meldt mig til Fremmed-Legionen!

En senere undersøgelse godtgjorde, at der på ingen måde hverken i gamle papyrusruller eller gamle vægmalerier stod noget som helst om, at tidens børn - på noget tidspunkt - skulle have ydret ønske om, at SKOLE skulle opfindes! Egentlig går ideen vel tilbage til en jæger eller fisker, som ikke selv gad at gå på jagt og derfor tog sin søn med ud for at lære *hvordan!* Herefter rullede lavinen, og i dag bliver det ene fag efter det andet mast ind på et skoleskema, som stadig bliver med færre og færre timer. I dag står vi med et hav af fritidsberøvende lektions-former, der kun har den bestemte hensigt at forberede disse små skabninger til at komme ud på et arbejdsmarked, der stadig skifter profil.

En anden ting, der også er skiftet, er det enkelte barns barndom. I gamle dage blev et barn opdraget hjemmefra og fik dermed et individuelt præg fra deres forældre. I dag er barndommen blevet statsliggjort, og børnenes liv er blevet institutionaliseret. De kommer alle ud fra børnehaven og er blevet præget af en kategori af mennesker(?), som i daglig tale går under betegnelsen pædagoger.

Når man ser, hvordan *de* kan ensrette en børneflokk i det hellige hierarkis navn, kan jeg godt forstå, at ungerne bagefter slås mod hinanden for at komme øverst. Medierne lever højt på dette slagsmål, for der er altid én eller flere, der bliver slået ihjel, og volden stiger ikke meget i antal pr. indbygger, men den stiger i brutalitet.

Det er egentlig underligt! Hvorfor har man aldrig tænkt over det? Hvorfor lærer barnet i skolen ikke demokrati? Man lærer da religion, historie, disciplin og upålidelighed - men aldrig demokrati.

Jeg kan huske, at noget af det første, jeg lærte, var, at det ikke kunne betale sig at sige sandheden. Det var kun de første gange, at jeg på lærerens spørgsmål om, hvorfor jeg ikke havde læst, svarede: - *Jeg havde ikke lyst!!* Den efterfølgende hændelse afsluttede min medfødte oprigtighed! Og

sådan var der mange ting, som jeg havde lært, som jeg nu var nødt til at ændre radikalt og ofte med stor sorg og depression som resultat.

Mon man ikke kan fastslå, at barndommen er noget, som kun de voksne kalder for: Sorgløs! Jeg kan huske, at min gamle tante Anna, da hun engang kom på besøg, tog mig kærligt under hagen og sagde til mig: *Husk nu, lille Dan, at skoletiden er menneskets lykkeligste tid!* Den aften flakkede jeg rundt nede ved Utterslev mose med den oprigtige idé i hovedet at drukne mig: - *Bli'r det værre end dette? Hvorfor i alverden skulle jeg så fortsætte!??*

Det var efter denne oplevelse, at jeg fandt ud af, at skolen og jeg aldrig ville blive de bedste venner. Så da chancen for at skifte til noget andet end den normale skole var der, slog det mig, at der lå en mulighed.

Nogle dage efter var jeg med min mor på Hovedbanegården, og i køen til DSB-Bio stod en lille dreng i uniform. Mine spørgende øjne til min mor gav den udtalelse, at det var en kostskole-dreng netop fra Sorø. To sekunder senere stod jeg ved siden af drengen og udsatte ham for et tredje-grads-forhør om skolen, og hvad man ellers lavede. Da svaret mest gik på, at det var et laborert sted, døds-kægt, og at man havde hovedpudekampe hver nat, sagde *Max Brammer* og jeg farvel og på gensyn til hinanden, og jeg gik tilbage til min mor med den besked, at det der med kostskole, det var lige mig.

I løbet af forbavsende kort tid havde min far fået fat i de nødvendige papirer, og jeg

kunne nu blive tilmeldt til optagelsesprøven.

Stor var min forundring, da jeg sammen med min mor gik fra Torvet ind gennem Klosterporten og videre ned ad alléen til den meget store kirke og den noget dystre hovedbygning. Stengangen ligefrem indbød til ærefrygt.

Hvad der egentlig skete under selve prøven, står mig lidt uklart, men en positiv ting skete. Efter at jeg var færdig med regning, som altid har faldet mig let, rodede jeg på hylden under den noget antikke pult med de faste bænke. Her på hylden fandt jeg et lille krigsskib lavet af træ. Det var nydeligt, så jeg sad og sejlede med det på pulten. Tilfældigt havde min mor kigget ind og havde opdaget, at jeg som sædvanlig lavede noget andet end jeg skulle, og med stor sorg havde hun fortalt hændelsen til en anden dame, der også havde sin håbefulde søn med til optagelsesprøven. Damen hed fru Valentin og havde allerede på skolen en søn, som hed Niels eller i daglig tale Tino.

Efter de mange prøver oplæste rektor *P. H. Bohn* de "heldige"s navne. Der var kun 48 lykkelige ud af en flok på 100 små uskyldige aspiranter til denne statelige skole. *Jens-Erik Valentin* og jeg blev begge optaget.

Jeg var mellem de ekstra-heldige, der skulle bo på skolens "Ble-afdeling" ved navn Vænget. Året var 1952, og de næste mange år foregik i blå uniform med skjorter med løs flip og en knappet vest, som automatisk forhindrede, at man kunne lave ballade - næsten!

Dan Helstrøm (S 60).

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ

Ringsted	Slagelse	Holbæk	Nykøbing Sj.	Nykøbing F.	Næstved
Bragesvej 9 57 61 33 55	Elmedalsvej 1 58 53 33 75	Hovedvej 4 59 43 41 22	Autogården 59 91 11 22	Agrovej 2 54 85 84 66	Transportbuen 55 77 56 46

Til Sorø:

“Da jeg var 11 år blev mine forældre skilt, og jeg blev deporteret til Sorø Akademi, så at sige i fædrenes fodspor, for jeg var faktisk fjerde generation. Jeg kan helt tilslutte mig min fars udtalelse om stedet: første og sidste skoledag fik man ikke tærsk.

Jeg har dog senere set tv-udsendelser fra Akademiet, og kun bygningerne var genkendelige. Lærerne så nemlig nu ligefrem menneskelige ud, og de talte til eleverne, som om de var mennesker.

Skolens reglement var for mig lidt for vanskeligt at efterleve, så jeg lavede mit eget, og de to reglementer var kun i overensstemmelse på et enkelt punkt: jeg overholdt alle tider yderst præcis - og det har jeg forresten gjort siden.

Min fætter kom på Sorø, da jeg rejste, og han fortalte mig senere, at det var yderst belastende at komme med efternavnet Damkier, der stadig var i frisk erindring! Nå, han klarede sig nu meget godt og blev jurist og senere dommer - før det sidste skulle han opgøre konkurser og fallitboer for et advokatfirma. Engang skulle han i overværelse af toldvæsenet hælde omkring 1 mio. pilsnere fra bryggeriet Stjernen i kloakken!

Sligt gøres ikke ustraffet, og ganske rigtigt: få uger senere ølstrejke, hvor man med største lethed kunne have solgt pilsnerne, selv til de arbejdere, der ejede bryggeriet!“

Fra Mogens H. Damkiers erindringer:
“Så har jeg set det med -”

Soranerfrokosten den 7. oktober

Til nævnte soranerfrokost mødte der tolv kammerater frem, nemlig:

Hans Thradow (39), Leif Kofoed (40), Arne Krog (46), Henning Molin (46), Henning Nielsen (49), Birger Seistrup (49), Per Knudsen (49), Morten Nørsgaard (54), Karl Aage Gemal (54), Jørgen Wissing (57), Ole Eller Nystad (73) og Hans Kiesow (73).

Menuen var følgende:

Blanke sild og karrysild samt brød, smør

m.v., dertil øl og snaps. - Gule ærter med flæsk, hamburgerryg og pølse, dertil øl og snaps. - Kaffe.

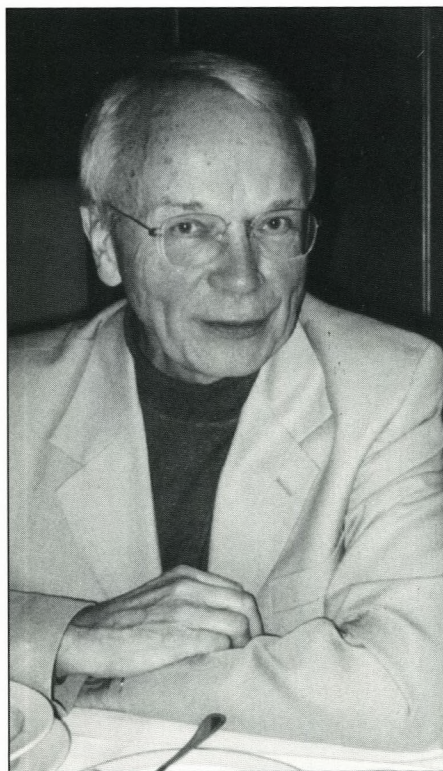
Der herskede fra starten en god og hyggelig stemning, og under frokosten var der tid til at indhente informationer om fraværende såvel som nærværende kammerater og til at lytte til formanden *Henning Molins* statusredegørelse for det kommende kollegiebyggeri, hvorom der henvises til et senere indlæg i nærværende blad.

Årgang 1949 var så talrigt repræsenteret, at formanden anså det for passende, at en person derfra refererede mødet, der startede ca. kl. 12 og sluttede ca. kl. 14.30.

Således beæret takker undertegnede for hvervet.

M. v. h.

Per Knudsen (S 49).

Per Knudsen (S 49).

Nu er der endnu flere
plus'er i Zingiberin

NYHED

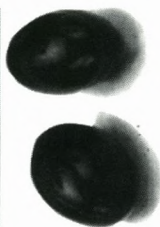
STÆRK

HURTIG

ZINGIBERIN PLUS

Zingiberin PLUS, et kompleks af aktive stoffer fra to
ingefærarter - helt specielt i sammensætning og
kvalitet. De grønne kapsler er fyldt med dynamik.
Zingiberin PLUS er endnu mere aktiv end nogensinde.
Samtidig er du sikret samme mængde af de aktive
stoffer - hver gang.

Zingiberin PLUS
fås på apoteket,
hos Måtas og
i helsekostforretninger

Produceret i Danmark under farmaceutisk kontrol • Standardiseret ekstrakt • Patenteret

En anmeldelse

Jeg ved ikke, hvordan I har det, når I får et gammelt postkort i hånden?

Ja, selvfølgelig ikke et af de nymodens julekort eller tandlægerykker-kort eller ordre om at hente sine bestilte bøger, og så er der for resten en ledig tid hos fodnussen! Altså ikke sådan et kort, men et af de rigtig go'e gamle, som tidens tand har gullet og som er noget helt andet, nemlig noget man kalder TOPOGRAFISKE postkort, fordi de relaterer til en egn eller dens bestanddele - i særdeleshed de attraktive, som kendes af mange, eller som man gerne vil signalere til omverdenen om, at man skam lige har besøgt: Skamlingsbanken, vi var der i går!!

Postkortenes store tid var sammenfaldende med muligheden for at mangfoldiggøre dem rimelig billigt, altså da fotografi- et kom til verden og gjorde det muligt at fremstille store serier, vi er altså i 1880'erne. Her gav udviklingen af jernbanerne samtidig næring til en stærkt udviklet postservice - i al fald i de større bysamfund (købstæderne) fik man post 3 gange om dagen! På postkasserne stod: "Ved ilægning før 12 udbringning samme dag". Kommunikation var altså i top, og denne tilstand holdt ved indtil telefonerne blev hvermands eje, og hvor det var mere bekvemt at ringe end at skrive et kort. Dette indtræder omkring 1930. I henved 50 år er postkortene altså stærkt fremme i kommunikationens tjeneste.

Og helt naturligt anvendes de samtidig som en art gratis reklame for den egn eller byens seværdigheder eller blot nybyggede banegård eller rådhus, som gerne skulle signalere til omverdenen, at HER er man med på noderne!

Jeg kender få byer i landet, som i den grad har været domineret af postkort som netop Sorø. Jeg har selv - af fuldkommen umuligt forklarlige årsager slæbt rundt på

en samling på mindst 100 kort fra min egen Sorøtid, kort som jeg fra tid til anden sidder og hygger mig lidt med, mens jeg opdager, at tiden er gået hurtigere og hurtigere -.

Jul i Sorøs Venner må have det på samme måde, for nu har de endelig fået fremstillet et værk med titlen. "SORØ POSTKORT FRA 1885 TIL 1970". Foruden de knap 200 kort er der en historisk oversigt over Sorø bys udvikling i samme periode og som noget særdeles interessant for nostalgikere om områdets topografiske udvikling. Begge afsnit udarbejdet af Helge Torm, inspektør på Amtsmuseet, hvilket borger for både den historisk videnskabelige fremstilling og ikke mindst for læseligheden, hvor Torm som vanligt skriver i sin flydende, letlæselige stil.

Dette herlige værk er således både en nøgle til de sidste godt hundrede års udvikling i Sorø og nærmeste omegn og samtidig et billeddokumentarisk værk i bedste pædagogiske stil, hvor et billede som bekendt siger mere end mange ord.

At det netop skulle være Jul i Sorøs Venner, som skulle udgive dette værk, er ingen tilfældighed. Lokalhistorisk arkiv i Sorø er vel bundet så stærkt sammen med netop Jul i Sorø, at man kan have svært ved at holde rede på, hvilken kasket medlemmerne bærer hvornår!

Vi plejer ikke så ofte at give udtryk for tekniske ting som papirkvalitet, opsætning o.l., men denne gang skal der gøres en undtagelse, fordi den valgte papirkvalitet lader de gamle kort komme til deres fulde ret med denne 130 grams halvmatte papirtype.

Bogen, der er på 132 sider + omslag kommer til at koste kr. 225,- og kan erhverves i Svegårds Boghandel.

Så, Jul i Sorø, tillykke med jeres seneste barn, det er flot!!

Morten.

Efterårsudstillingen på Vestsjællands Kunstmuseum

Bærer undertitlen: Grumme Pragt

I 250-året for hans fødsel, er det Erik Pauelsens Norgesrejse, som er kernen i udstillingen. Pauelsen levede fra 1749 til sit selvvalgte endeligt i 1790, og hans rejse gennem Norge i 1788, som kom i stand efter penge og tilskyndelse fra Kronprins Frederik (VI) bragte ham ca. 100 skitser af det norske landskab fra forrevne fjelde til brusende elve. Beskrivelserne lader intet tilbage at ønske i tanken om den romantiske idé, hvor naturens storhed og menneskets lidenhed i forhold til den beskrives. Som sådan udgør billederne et hidtil oversat dansk bidrag til romantikken og Sturm-und-Drang perioden.

Efter sin hjemkomst begyndte Erik Pauelsen at bearbejde sine skitser og skabte en serie oliemalerier, som idag kan ses på Statens Museum for Kunst. Tegningerne, som dannede basis for malierne, erhvervedes af Kronprinsens nære ven og rådgiver, Johan Bülow, som ved sin død testamenterede samlingen til sin gamle skole, Sorø Akademi. Herfra er billederne kommet i depot på museet.

Som noget ganske ekstraordinært har Museet inviteret billedkunstneren og fotografen Mads Gamdrup til at gennemrejse den samme strækning som Pauelsen i sin tid befor, og på udstillingen vises 9 fotografier fra det yderste Norge, alle optaget på samme dag, men forskudt tidsmæssigt i 3 timers intervaller. Den herved opståede dialog mellem tegning, maleri og fotografi danner et spændingsfelt, hvor dokumentarisme og romantik forenes på en følelseskonfronterende modus, som sætter udstillingen i særklasse.

Udstillingen er åben dgl. 13-16 undtagen mandage indtil 12 december.

Den er virkelig seværdig.

Morten.

Hvad lærer de dog i dag, de unge?

Unge er ikke hvad de har været! Det har jeg i hvert fald fået læst og påskrevet så længe jeg kan huske. Ikke mindst efter at være blevet student og trådt ind i Soransk Samfund - her lever "ånden" af den gamle skole i bedste velgående. En slynger for mig uforståelige latinske citater ud, som er hovedpointen i en længere fortælling. En anden udpeger mig til at citere danske sange, der blev brugt for 25 år siden ved overskæringen. En tredje får kaffen galt i halssenen, når han erfarer at man ikke taler fransk. "De unge mennesker - de lærer da heller ikke noget i dag!"

Det er rigtigt at matematikere ikke længere har latin som obligatorisk fag i gymnasiet. Vi skal for såvidt heller ikke bruge den latinske grammatik når vi læser naturvidenskab. Navne og betegnelser på for eksempel knogler og muskler er godt nok latinske, men de ville være lige svære at lære havde de været danske, eller man kunne latin. Det er stadigvæk nye navne - som det også er, når man starter sin nye uddannelse sammen med 199 andre, som man skal lære navnene på.

De sange vi synger til overskæringen har ændret sig på 25 år. Hvis man da kan sige at vi synger mere! Tiden er ikke til danske skønsange, der er ingen af os der føler den store samhørighed ved at synge danske sange. Det er tværtimod noget, der følger med som det tynde øl når vi sidder i kirken til dimissionen. Noget påtvunget, noget som har været påtvunget, og derfor ikke vellidt, gennem hele vor opvækst, hvor vore forældre - som jo var dem, der sang danske skønsange ved overskæringen - har fortalt os hvor dejligt det er at synge danske sange i fællesskab. Noget vi derfor har fravalgt da muligheden bød sig.

Fransk har jeg aldrig rigtig haft brug for - heller ikke tysk, som jeg dog har modtaget undervisning i. I dag tales engelsk af næsten hele verden, og ellers kan man sag-

tens gøre sig forståelig alligevel. Jeg har rejst den halve verden rundt på mit engelske, og kun i særlige nødstilfælde brugt tysk (mest for at holde det vedlige). Ikke at kunne fransk er for mig derfor ikke en væsentlig mangel i mit liv.

Men hvad lærer vi så? Når vi nu ikke lærer de gamle dyder længere, hvad bruger vi da så vores tid til? Den viden, der findes i verden, bliver større sekund for sekund. Det er ikke menneskeligt muligt at vide alt om alt, og da slet ikke når man er 20 år og just trippet ud gennem Klosterporten. I dag er selektion en nødvendighed for at kunne beskæftige sig i dybden med relevante ting. Relevante for hvem? For mig, som skal bruge dem i min videre færd mod en kandidatgrad på en højere læreanstalt. Kemi er vigtigt. Fysik er vigtigt. Matematik er vigtigt, og biologi er vigtigt hvis man for eksempel vil læse agronomi på Landbohøjskolen. Latin og fransk er ligeegyldigt, og danske skønsange kan man melde sig ind i et kor for at lære. Men vigtigst af alt på en videregående uddannelse - og det gælder for alle videnskaber - er evnen til at tænke selvstændigt, til at spørge ind til problemet, til at tilegne sig viden. Og den får man ikke ved at lære latinsk grammatik udenad.

Et andet meget omfattende aspekt af nutidens læring er informationsteknologien. Evnen til at bruge og udvikle EDB, internet og elektronisk kommunikation er essentielt i dag. Det er nutiden, og det bliver endnu mere integreret i vores fremtid. Det er et must at kunne bruge en computer. Stiller man sig skeptisk overfor informationsteknologien er man allerede kørt af sporet, og røget på B-holdet. En skræmmende tanke, men ikke mindre rigtig af den grund. Opgaver bliver skrevet på computer, og det er nu tilladt at tage en computer med til eksamen. Information hentes nemt ned fra internettet. Organisering af arbejdsopgaver og samtaler med eksperter klares over e-post, og det behøver ikke at være i den bedste telefontid (hvor man som regel alligevel er i skole). Eksemplerne er talrige; jeg kunne ikke undvære informationsteknologien af i dag. Men den tager tid at sætte sig ind

i, og tid at bruge - tid der nødvendigvis må tages fra andre områder.

Selv er jeg så småt ved at fatte interesse for ting, som tidligere er blevet mig påtvunget. Såsom for eksempel kunstmuseer, litteratur, sprog, skønsang ... kommer tid, kommer råd. Så forarg jer ikke over de unges manglende latinkundskaber, men glæd jer i stedet over den megen ny rigdom på viden. Vi bliver specialister snarere end generalister, og med tiden kommer også interessen for "de gamle dyder". Det andet - en rynken på næsen af vores manglende opdragelse - fordrer kun til trods og antipati, og gavner hverken os, jer eller forståelsen af hinandens generationer.

"Unge er ikke hvad de har været" - nej, og gudskelov for det!

Line von Gersdorff (S 94).

Golfmatchen mellem Herlufsholm og Sorø

Dette blev atter i år en fuser af dimensioner, idet der kun dukkede 4 - fire - soranere op til det aftalte tidspunkt. Det skal blot antydes, at der naturligvis var fuldt fremmøde fra lilleskolen ved Susåens bred.

Der er nu anden gang i træk, hvordan er det nu statsministeren plejer at sige i sådanne situationer? Jo:

"Kan vi ikke gøre det bare LIDT bedre?" Vi vil blot sige:

"Det er f..g.mig for dårligt!!" Tænk på vores rygte ...

BENT HALLAGER

1. 4. 1922 - 29. 7. 1999

Ved juletid modtog en udvalgt kreds et "tankeskrift" fra en nyligt afdød, og med familiens tilladelse bringes et uddrag af den bemærkelsesværdige epilog:

"Jeg har haft en tilværelse, jeg er meget taknemmelig for. Jeg har været heldig - heldigvis - for jeg havde ikke egnet mig til megen modstand.

Først og fremmest har Vorherre været ualmindelig god imod mig - tak for det.

Mine omsorgsfulde forældre gav god forberedelse til livet; om forståelse og moral - de prøvede også noget med dannelse! Sorø Akademi inklusive fysisk træning.

Studietid kaotisk - krig - besættelse.

Studentergården 4. sal - en oplevelse - direkte og indirekte årsag til mødet med *Ellen*.

Skæbnen var igen alt for flink (48 års rigt samliv), fire dejlige unger. I alt 40 år som praktikus også dejligt, først med far, senere med dem i lægehuset.

Derefter ti års vidunderligt otium, en fri mand, nyde livet hjemme og ude - nye venner - tak til dem - tennis, ski- og traveture.

Ja, det har ikke været så ringe endda!

Tak til alle, hvis vej jeg har krydset, håber I må få en lige så god tilværelse. Bent".

Æret være *Bents* minde.

CHRISTIAN BAKMANN

CHRISTENSEN

28.04.1917 - 12.07.99

"Bakmann" døde i sommer, 82 år gammel efter et langt og virksomt liv. Vi var begge studenter fra årgang 1936; han klassiker og jeg matematiker.

Jeg husker vor debut i 1933, hvor vi en af de første aftener på skolen mødtes i en af nicherne ud mod søen til en gensidig trøstende passiar, begge lidt rystede over mødet med de ældre elever. Han var opvokset på en gård ved Frederikshavn i en stor søskendeflok. Han fortæller i sin lev-

nedsberetning, som han sendte til vores 60-års studenterjubilæum - selv forhindret i at deltage - at han allerede som 11-årig havde bestemt, at han ville være præst, hvad han også blev efter sin akademitid med teologistudie i København. Under dette skrev han en afhandling om Calvins teologi.

Dagen efter, at han var blevet cand.theol. i 1943, gik han op til biskop Bruun Rasmussen, der var præsident for Dansk Kirke i Udlandet, og spurgte om mulighederne for ansættelse. Efter sin ordination (29. august 1943!) blev han sendt til Tyskland, først til Bremen og Hamburg, og siden til den danske kirke i Berlin, hvor han gjorde tjeneste sammen med pastor Axel Jeppesen under hele krigen. De prædikede i kirken hver søndag, indtil den blev så ødelagt af bomber, at de måtte flytte gudstjenesten op i præsteboligen. Jeg citerer fra hans egen beretning: "Samtidig lykkedes det at få mulighed for at besøge danske i fængsler og det danske politi i lejre. Al trafik var vanskelig og farlig, hvad enten det var med sporvogn, tog eller bil. Samtidig ledsagede vi grupper af gamle danskere til Danmark. De sidste måneder, da greve Folke Bernadotte gjorde sin indsats for at få danskere

Chr. Backmann Christensen (S 36).

og nordmænd og andre ud af koncentrationslejre og fængsler og til Danmark, var vi med i arbejdet. Vi oplevede russernes indtog i Berlin og russiske soldaters besøg i vor bolig: stod overfor 5 russiske soldater, der rettede deres maskingeværer mod os, mens vi blev udspurgt i kælderen om alt, oplevede at der blev sat ild på huset, skjulte os under en stentrappe ud imod haven i tre døgn. Vi blev opdaget af russerne igen. Vi gik uden om steder, hvor der blev skudt og nåede i god behold til den fungerende chef for det danske gesandtskab og opholdt os der, til kampen om Berlin var forbi den 2. maj 1945”.

“Den sidste kirkelige handling var en begravelse af en mands hustru, datter og barnebarn. De var blevet dræbt sammen af bomber. Vi sang “Dejlig er jorden” på mandens opfordring, ejendommeligt at synge sammen med en flok mennesker, der selv gravede deres kæres grave og sænkede dem ned i graven i papirssække.”

Fra Berlin blev Bakmann af russerne ført til Moskva, hvor han blev interneret i en lejr udenfor byen i fire måneder, hvorfra han var blandt de heldige, der - pludseligt - sammen med tyve andre blev frigivet og via Leningrad og Sverige sendt hjem.

I efterforløbet var han med i Krigsfangehjælpen med bolig i Baden-Baden, hvor han mødte sin senere hustru Maj Warfvinge. Efter giftermålet blev han sognepræst i Gudme-Brudager på Fyn 1948-60.

Udlængslen greb ham igen, og han blev præst for danske emigranter i Tandil i Argentina i otte år - først fra 1960-66 og efter afslutningen af tjeneste som præst i Skåde i 14 år (1966-80), igen tre år i Tandil (1980-83). Han og hele familien var meget glad for tiden i Tandil, hvor han oplevede menighedens 100-års jubilæum og den sidste tid holdt gudstjeneste på skiftevis spansk og dansk. Han blev pensioneret i 1983 fra Argentina og har siden boet i Frederikshavn, hvor levnedsløbet begyndte.

Vi er mange, der med varme følelser vil huske Backmann og beundre ham for hans ret så enestående humanitære indsats.

Torbjørn Bennike (S 36).

Runde fødselsdage december 1999

1. Manufakturhandler Kurt Borup Frederiksen (f. 39, R 56), SKA: Holmparken 58, 7400 Herning.
2. Lærer Hans Milton Mortensen (f. 49, S 69), Trautnersvej 14, 4180 Sorø.
5. Læge Troels Borup Kristensen (f. 49, R 67), Dybbølsgade 36, st., th., 1721 København V.
9. Skolekonsulent Niels Henrik Svendsen (f. 49, S 68), Sneppevej 9, 4350 Ugerløse.
10. Landsretssagfører Johan Wilhjelm (f. 14, S 34), Breeltevej 1, Bolig 509, 2970 Hørsholm.
11. Stig Walther Madsen (f. 49, R 67), adressen kendes ikke.
12. Dr. med. Johannes Poort (f. 14, S 34), M.D. 687 Montecito Boulevard, Napa, CA 94559, California, USA.
12. Sygeplejerske Janet Tate (f. 49, S 69), Løkkevej 5, st., 4180 Sorø.
13. Direktør Niels Chr. Wilhelmsen (f. 19, R 36), SKA: Højkær 37, 12., tv., 2605 Brøndby.
14. Jan Haugaard (f. 49, S 69), Ndr. Strandvej 182, 3140 Ålsgårde.
15. Michael Brask (f. 49, S 70), Sct. Annegade 51, 2., tv., 1416 København K.
15. Civilingeniør Helge W. Guld (f. 29, S 49), Rugmarken 59, 2., th., 3060 Espergærde.
16. Lærer Leena Gad Andersen (f. 39, S 58), Skovholmvej 6, Osager, 4320 Lejre.
16. Sekretariatschef, cand.jur. Edward H.R. Hee (f. 19, S 39), Havnegade 51, 3., 1058 København K.
16. Overlæge Benni Nerstrøm (f. 29, S 49), Gyldenrisvej 4, 8240 Risskov.
17. Civilingeniør H.H. Bache (f. 29, S 49), Parsbergsvej 50, 2830 Virum.
17. Adm. dir. Henning Alfred Grausen (f. 24, S 43), Via Genova 58, I-54036 Merina di Carrara, Italien.
17. Lærer Kristian Johansen (f. 24, S 43), SKA: Masten 38, 3070 Snekkersten.

17. Afd.tandlæge Anders Chr. Løgstrup (f. 29, R 46), Svalevej 13, 2900 Hellerup.
18. Edb-driftschef Steen M. Justesen (f. 49, S 70), Søjbjerg 3, 4180 Sorø.
19. Kontorassistent Joan Jacobsen (f. 39, A 57), Åkandevej 19, 3500 Værløse.
19. Uffe Henning Jensen (f. 49, R 67), adressen kendes ikke.
20. Direktør, cand.jur. Hans Thranow (f. 19, S 39), Zoarparken 14, 3480 Fredensborg.
22. Aage Nipper (f. 49, S 69), Forhåbningsholms Allé 16, 1904 Frederiksberg C.
23. Kiropraktor Hans Chr. Mandrup Andersen (f. 49, R 66), Toften 7, 4180 Sorø.
25. Civilingeniør Johs. Jørgensen (f. 09, S 28), Vester Søgade 72, 3., tv., 1601 København V.
26. Redaktør Mogens Damkier (f. 19, R 36), Skovbrinken 10, 2920 Charlottenlund.
26. Henrik Høeg Dreyer (f. 49, R 67), Ker-tevej 10 A, 4880 Nysted.
28. Eksporthchef Henrik Sjølund (f. 49, R 67), Leharsvej 8, 7400 Herning.
30. Prøvemester Dan Helstrøm (f. 39, S 60), Søjlegården 48 B, 2670 Greve Strand.
30. Civilingeniør Hans Peter Krøier Madvig (f. 14, S 34), Søndre Skovvej 52 A, 9000 Aalborg.
30. Skolesundhedsplejerske Helga Hammer Skovrind (f. 19, S 38), Gl. Køge Landevej 400 B, 2650 Hvidovre.

Soranske dødsfald:

- CHRISTIAN BAKMANN
CHRISTENSEN (S 36)
28. april 1917 - 12. juli 1999
- BØRGE FYHR-JOHANSEN (S 33)
24. februar 1915 - 18. august 1999
- JOHN DANIEL LAWAEZ (S 33)
25. september 1912 - 26. september 1999
- ADAM WIEHE (R 35)
15. februar 1919 - 14. september 1999
- WILLY ROBERT MICHAEL
JØRGENSEN (R 39)
19. september 1922 - 14. september 1999
- JAKOB ALBERT ØRSTED
BRANDT ('33)
19. marts 1918 - 28. maj 1999
- SVEND RANVIG, lektor (S 35)
30. december 1915 - 23. oktober 1999

VI KØBER

KOSTBARE BØGER OG BOGSAMLINGER
TILBUD GIVES
NORDENS ÆLDSTE ANTIKVARIAT

LYNGE & SØN A/S

SILKEGADE 11 · 1113 KØBENHAVN K.
TLF. 33 15 53 35

Stiftelsen
Sorø Akademi

Telf. 57 82 01 35

Nyt om navne

- *Hans Engell* (S 67) blev i september valgt til ny formand for Foreningen Norden.
- Lektor *Lars Kelstrup*, oberstløjtnant af reserven, er af dronningen blevet benådet med ridderkorset for sine tjenester i udlandet.

Soransk Samfund, kasserer Kontingent/bidrag

Arne Krog	SOR-Data
Ellehaven 9	Soransk Samfund
2950 Vedbæk	Ellehaven 9
Tlf. 45 89 27 13 (12-13)	2950 Vedbæk
Giro 400-1710	Giro 327-1307

Bidrag til Soranernes Hus:

Sendes til kassereren, giro 1-669-0309

Medlemskontingent

er på sidste generalforsamling fastsat til:

1. For dimittend-året, kr. 0,-
2. I de 7 år, der følger efter pkt. 1, kr. 150,-
3. Derefter ordinært årskontingent kr. 265,-
4. Fra det fyldte 67. år dog kun 165,-

Betaling af kontingent

1. Alle medlemmer får i løbet af årets første kvartal tilsendt et girokort fra Samfundet. Beløbet skal være Samfundet i hænde senest 3 måneder efter modtagelsen af girokortet.
 2. Medlemmer, der bor uden for Danmark, anmodes om, ved fremsendelse af beløb i check til Samfundet, at anvende en check, trukket på et dansk pengeinstitut. Herved kan Samfundet spare et stort vekselgebyr.
- Husk altid at anføre medlemsnummer.

Adresseændring

1. Medlemmer, der bor i Danmark, skal meddele adresseændringen til det lokale postkontor. Samfundet får derved automatisk besked.
 2. Medlemmer, der bor eller bosætter sig uden for Danmark, skal meddele adresseændringen direkte til kassereren.
- Husk altid at anføre medlemsnummer.

Medlemsnummer

Medlemsnr. fremgår af girokort/medlemskort og af adresseringen (kun Danmark) bag på bladet. Det er det 4-cifrede tal øverst til højre i adresseringen. Det 5-cifrede tal (02079) til venstre er Soranerbladets distributionsnummer i Danmark.

Husk venligst altid, ved alle forhold omkring medlemskab, at give oplysning om medlemsnummeret. Det letter Samfundets arbejde.

SORANSK SAMFUND

Formand, Civ.ing. Henning Molin
Ellebuen 12, 2950 Vedbæk
Telefon og fax 45 89 23 23
E-mail: molineon@get2net.dk

Næstformand og sekretær

Michael Goeskjær
Vesterbrogade 191, 3.th., 1800 Frederiksberg C.
E-mail: mg@horten.dk

Årsfest

Anne K. Carlsen
Drøjegade 13, st.tv.,
2100 København
E-mail: annecarlsen@hotmail.com

Internet

http://www.soranskamfund.dk
Redaktør: Jakob Bruhns,
Landskronegade 59, 2.tv., 2100 København Ø.
Fax/tlf.: 39 27 59 95
E-mail: jakob@bruhns.dk

Personalredaktør og biografier

Bodil Wille Boisen,
Tersløsegaard,
Holbergsvvej 101E, 4293 Dianalund
Tlf. og fax 58 28 64 09
E-mail: wille.boisen@get2net.dk

SORANERBLADET, redaktion

Morten Nørgaard
Kongsdalvej 43, 2720 Vanløse
Tlf. 38 79 13 37 (bedst 17-19)
Fax +45 38 71 72 63
E-mail: akademico@get2net.dk

SORANERBLADET, administration

Kassereren Arne Krog,
Ellehaven 9, 2950 Vedbæk
Tlf. 45 89 27 13
E-mail: a.krog@get2net.dk

Jysk afdeling

Hans Andersen
Dr. Holstvej 1, 8230 Åbyhøj
Tlf. 86 25 62 90

Fynsk afdeling

Olaf Teusch,
Hesselhøjvej 4, 5672 Brobyværk
Tlf. 62 63 14 80

Sorø Bogtrykkeri ApS

Alleen 9, 4180 Sorø
Tlf. 57 83 05 75 - fax 57 83 51 75

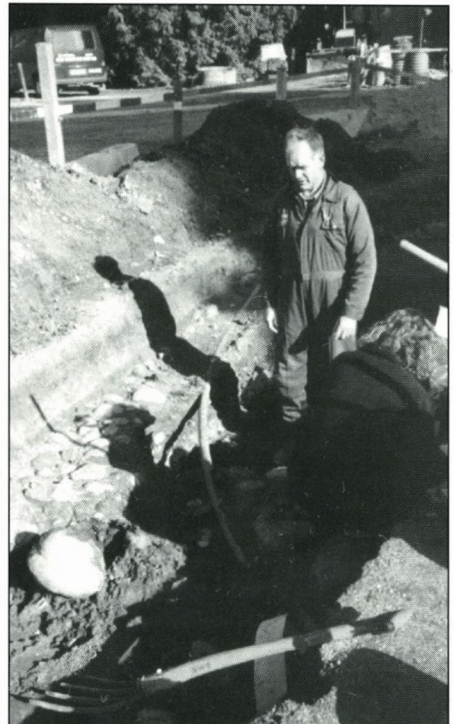
ISSN 0930-1340

Adresseændringer og reklamationer rettes i Skandnavnen til det lokale postkontor.

02079 KHC 1965010 000
ROLF HARDY CHRISTENSEN
VIOLINVEJ 32, ST.
2730 HERLEV 2730 0 16/16 1

0000594

Deadline næste nr. – Den ?? november 1999.

Arkæologerne graver foran Ingemann's Hus.